

آسیب شناسی فراغت کودکان و نوجوانان

بسیاری
 از والدین، اسباب‌بازی‌ها
 و فعالیت‌های مناسب برای
 گروه‌های سنی مختلف کودکان
 و نوجوانان را نمی‌شناسند. این امر
 سبب افزایش بازی‌ها و اسباب‌بازی‌های
 خشونت‌آمیز، نامناسب با سن و توان
 کودک و رقابت‌های ناسالم در بین
 کودکان می‌شود؛ در نتیجه به
 رشد و سلامت آنها آسیب
 وارد می‌آورد.

و چه در مراکز آموزشی از مشکلات
 موجود است. بر اساس بررسی‌ها،
 کودکان و نوجوانان ایرانی، بیشترین
 زمان اوقات آزاد خود را به تماشای
 برنامه‌های تلویزیونی می‌گذرانند؛ علاوه
 بر آنکه محتوای بسیاری از این برنامه‌ها

برای کودکان و نوجوانان مناسب نیست. اصولاً دیدن
 این برنامه‌ها مانع رشد خلاقیت و فعالیت‌های بدنی
 آنها می‌شود. تنوع برنامه‌های اوقات فراغت با
 توجه به تفاوت‌های کودکان و نوجوانان، سبب بروز
 توانمندی‌های گوناگون آنان شده، رشد همه‌جانبه آنها
 را فراهم می‌آورد.

● بسیاری از والدین، اسباب‌بازی‌ها و فعالیت‌های
 مناسب برای گروه‌های سنی مختلف کودکان و
 نوجوانان را نمی‌شناسند. این امر سبب افزایش بازی‌ها
 و اسباب‌بازی‌های خشونت‌آمیز، نامناسب با سن و توان
 کودک و رقابت‌های ناسالم در بین کودکان می‌شود؛ در
 نتیجه به رشد و سلامت آنها آسیب وارد می‌آورد.

با توجه به امکانات محدود در ارتباط با آموزش
 خانواده‌ها، این وظیفه بر عهده مراکز آموزشی از مهد
 کودک تا دبیرستان است که کودکان، والدین آنها را
 با فعالیت‌های مناسب با اوقات فراغت آشنا سازند.
 همچنین پدر و مادر و مربیان، الگوهای اصلی کودکان و
 نوجوانان در زمینه گذران مناسب اوقات فراغت هستند.
 اگر آنها در خانواده و مراکز آموزشی، فعالیت‌های
 مناسبی برای اوقات فراغت داشته باشند، کودکان و
 نوجوانان نیز می‌آموزند اوقات آزاد خود را به بهترین
 وجه و با فعالیت‌های مناسب بگذرانند.

مفهوم اوقات آزاد هنوز برای بسیاری
 از والدین و مربیان کشور ما روشن
 نیست. اغلب والدین به جای در نظر
 گرفتن علایق کودکان، خواست‌های
 خود را در نظر می‌گیرند و حتی گاهی
 والدین، آرزوهای تحقق‌نیافته دوران کودکی

خود را، فعالیت‌هایی مناسب می‌دانند و به آنها پیشنهاد
 و بلکه تحمیل می‌کنند. این امر کاملاً بر خلاف مفهوم
 اوقات فراغت است که به انجام فعالیت‌های مورد علاقه
 کودکان تأکید دارد.

برخی از والدین، اوقات فراغت را برای کودکانی که
 به مدرسه می‌روند، نوعی وقت‌گذرانی و مانعی برای
 درس خواندن به حساب می‌آورند و به‌ویژه در مواقع
 امتحان از هر فعالیتی منع می‌کنند؛ در حالی که
 خستگی ناشی از این روش، یادگیری آنان را کاهش
 می‌دهد. درباره کودکان خردسال در مهدهای کودک،
 برخی از مربیان به بهانه عقب‌ماندن (آموزش) کودکان،
 مانع پرداختن به فعالیت‌های آزاد و خلاق آنها می-
 شوند؛ در نتیجه، دلزدگی از محیط‌های آموزشی را از
 سال‌های اولیه کودکی در بین کودکان رایج می‌سازند.
 مشکلات مالی بعضی از خانواده‌ها و امکانات محدود
 مراکز آموزشی (مهدهای کودک و مدارس) و نیز شهری
 در زمینه گذران مناسب اوقات فراغت، شرایط نامناسبی
 را برای کودکان و نوجوانان در راه گذران اوقات فراغت
 ایجاد کرده است؛ به طور کلی می‌توان علل زیر را
 از مهم‌ترین عوامل برای گذران نامناسب اوقات فراغت
 کودکان و نوجوانان ایرانی بیان کرد:

● متنوع نبودن فعالیت‌های اوقات آزاد چه در خانواده

کم‌خوانی (فرهنگ ضعیف مطالعه)

است. وقتی مردم، اهل مطالعه و کتابخوانی نباشند، طبیعتاً سعی می‌کنند، نیازهای اطلاعاتی خود را از طریق نقل‌های دیگران بشنوند، و این نقل‌ها عموماً حتی در شکل طبیعی خود، وقتی چند دست می‌چرخند، با آنچه در ابتدا گفته شده است، تفاوت‌های فاحش دارند. این مسأله سبب می‌شود که اطلاعات ناقص و نادرست در میان مردم رواج پیدا کند و در نتیجه، جهل مرکبی در میان مردم شایع شود که به مراتب، خطر آن از جهل محض، بیشتر است.

هر چند مثل خیلی دیگر از مسائل، اطلاعات و آمار دقیقی از سرانته مطالعه و کتابخوانی در کشور را در دست نداریم در عین حال، برآیند اطلاعاتی که گاه و بیگاه از زبان مسئولان مربوط شنیده می‌شود، وضعیت خوبی را ترسیم نمی‌کند. مشاور معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد

اسلامی، در شهریور ۱۳۹۰، در مصاحبه با خبرگزاری کتاب، ایسنا ضمن ابراز خرسندی از افزایش میزان مطالعه مفید در کشور گفت: در حال حاضر «میزان مطالعه مفید در جهان ۴۵ دقیقه است و این در حالی است که در ایران، این آمار ۲۰ دقیقه است!» یعنی به رغم

دانسته می‌شود که طلب علم، وظیفه‌ای است که مکان خاصی نمی‌شناسد و احادیثی مانند «**الْحِكْمَةُ ضَالَةٌ الْمُؤْمِنِ فَخُذِ الْحِكْمَةَ وَ لَوْ مِنْ أَهْلِ النَّفَاقِ**»^۵ حکمت، گمشده مؤمن است پس آن را فراگیرید هر چند در دست منافق باشد» محدودیت از حیث معلّم را نفی می‌کند.^۶

البته در جایی که انسان در درستی یک مطلب، تردید دارد و خودش نیز توانایی تشخیص حق و باطل را ندارد، به حکم عقل سلیم، نباید سخن هر استاد و معلمی را بپذیرد. در این موارد باید دقت کند که تحت تأثیر و تلقین چه افرادی است.

برای هر کسی که اندک آشنایی با اسلام و سایر ادیان داشته باشد، روشن است که تأکیدی که اسلام بر مطالعه و دانش‌اندوزی دارد، در هیچ‌یک از ادیان دیگر وجود ندارد؛ اما متأسفانه با همه

این باورها و همه این سفارش‌ها سبب کتاب و کتابخوانی در فرهنگ عمومی ما، بسیار سبک و خالی است. در مقابل، فرهنگ شفاهی و غیر مکتوب در میان ما رواج فراوانی دارد؛ از پیامدهای بد چنین فرهنگ نادرستی، رواج فرهنگ شایعه‌سازی و شایعه‌پذیری

اهمیت دانش‌اندوزی و کتابخوانی، از دیدگاه اسلام، به قدری روشن است که به توضیح، نیازی ندارد. نخستین آیتی که بر پیامبر اکرم (ص) نازل شد، بهترین دلیل بر جایگاه ویژه تعلیم و تعلم در اسلام است:

«**أَفْرَأَ يَا سَمِرُ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ؛ أَفْرَأَ وَ رَبِّكَ الْأَكْرَمُ؛ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ؛ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ**»^۱ بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید. (همان کس که) انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد. بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگوارتر است، همان کسی که به وسیله قلم تعلیم کرد، و به او آنچه را نمی‌دانست یاد داد.»

ضرورت فراگیری دانش از دیدگاه اسلام، ضرورتی مطلق است و قید افرادی، زمانی، مکانی و... ندارد. رسول اعظم (ص) فرمود: «**طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ**»^۲ علم‌آموزی بر هر مسلمانی واجب است.» این حدیث، اختصاص تحصیل علم به طبقه، صنف یا جنس خاصی را رد کرده، آن را از واجبات عمومی همه مسلمان‌ها برمی‌شمارد. همچنین حدیث «**أَطْلُبُوا الْعِلْمَ مِنَ الْمَهْدِ إِلَى اللَّحْدِ**»^۳ زگواره تا گور دانش بجوی، محدودیت زمانی را برای تحصیل علم از میان برمی‌دارد. بر اساس حدیث «**أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالصَّيْنِ**»^۴ دانش را بیاموزید هر چند که در چین باشد»

سید
کتاب و کتابخوانی
در فرهنگ عمومی ما، بسیار سبک و خالی است. در مقابل، فرهنگ شفاهی و غیر مکتوب در میان ما رواج فراوانی دارد؛ از پیامدهای بد چنین فرهنگ نادرستی، رواج فرهنگ شایعه‌سازی و شایعه‌پذیری است.

افزایشی که ما در این عرصه داشته‌ایم، هنوز هم با میانگین جهانی، خیلی فاصله داریم! وزیر ارشاد در ۲۹ تیرماه سال ۹۰ در گفتگوی ویژه خبری شبکه دو سیمای جمهوری اسلامی اعلام کرد، سرانه غیرتکلیفی مطالعه در ایران ۱۸ دقیقه است که به اضافه ۱۲ دقیقه مطالعه دعا و قرآن؛ و حدود ۴۵ دقیقه نیز روزنامه‌ها و سایت‌های خبری در مجموع ۷۵ دقیقه می‌شود. همین آمار را دبیر کل نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور در بهمن ماه ۱۳۹۱ چنین بیان کرد که بررسی‌های دقیق ما نشان می‌دهد سرانه مطالعه روزانه در کشور ما ۷۵ دقیقه و ۳۴ ثانیه است که از این رقم ۱۵ دقیقه و ۱۷ ثانیه مربوط به کتاب، ۲۵ دقیقه و ۳۵ ثانیه مربوط به قرآن و ادعیه، ۳۲ دقیقه و ۳۶ ثانیه مربوط به مطالعه روزنامه و ۵ دقیقه و ۴۶ ثانیه مربوط به نشریه است.^۷

پی‌نوشت:

۱. علق / ۱-۵.
۲. الکافی، ج ۱، ص ۳۰.
۳. نهج الفصاحه، ص ۲۱۸.
۴. بحار الانوار، ج ۱، ص ۱۸۰، باب ۱، حدیث ۶۵.
۵. همان، ج ۲، ص ۹۹، باب ۱۴، حدیث ۵۷.
۶. رک: مرتضی مطهری، ده گفتار، فریضه علم، ص ۱۶۳.
۷. احمدحسین شریفی، سبک زندگی اسلامی ایرانی، تهران، آفتاب توسعه، ۱۳۹۲، ص ۱۵۸-۱۶۰.

فراغت مجازی

ادارات مجازی، شرکت‌های مجازی، پول مجازی، خدمات مجازی و مهم‌تر از همه، فراغت مجازی تحت تأثیر قرار داده است.

اینترنت مشخص‌ترین نماد این عصر است، که اساسی‌ترین سهم را در فراغت مجازی دارد. ترکیب رایانه با شبکه جهانی، چهره جدیدی از حیات را شکل داده و زندگی فردی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده است. این تغییرات تا بدان پایه، بنیادی است که باید گفت: «جامعه جویای اوقات آزاد» جدیدی در حال تکوین است. رهایی شخص از تعهدات شغلی، اقتصادی و وظایف شخصی، خانوادگی و اجتماعی با استفاده از فضای مجازی، فراغت مجازی را می‌سازد.

بر اساس آمارهای سایت یاهو در سراسر جهان طی ۲۴ ساعت، چهار هزار میلیارد پیام مبادله می‌شود. در این میان، جوانان ایرانی بیش از چهار میلیارد تومان در سال صرف «چت» می‌کنند که این خود گویای دلمشغولی کاربران اینترنتی است که ساعت‌های زیادی را در اتاق‌های مجازی ارتباط (چت روم) می‌گذرانند و در جست‌وجوی یک همراه یا دوست هستند. تاریخچه این‌گونه ارتباط (چت) به تاریخچه اینترنت برمی‌گردد؛ اولین باری که اینترنت وصل شد ارتباطات از طریق نوشتاری بین دو رایانه بود و بعدها به مرور زمان متوجه شدند که این ارتباط نوشتاری از طریق رایانه‌ها می‌تواند مزایای بیشتری هم داشته باشد؛ یعنی ارتباط خصوصی‌تر میان دو نفر؛ از این‌رو اتاق‌های

رشد فناوری اطلاعات و ظهور عصر مجازی به‌منزله یک پدیده قدرتمند، تغییرات گسترده‌ای در جنبه‌های مختلف زندگی به وجود آورده و فرصت‌های نامحدودی برای بشر فراهم ساخته است. تحولات شگفت‌آوری که هر لحظه در جهان کنونی به وقوع می‌پیوندد، سبب بروز تغییراتی همه‌جانبه در عرصه فعالیت‌های جوامع بشری شده است. عصر مجازی، همه افراد را در هر زمان و هر جای کره زمین در زمینه‌های اقتصاد مجازی، تجارت مجازی، بانکداری مجازی، آموزش مجازی،

مجازی یا همان چترومها ایجاد شد که بدون حضور فیزیکی بسیاری از امور را از طریق نوشتار نرم‌افزاری انجام میدادند که بعدها صور مختلف ارتباط (چت) از قبیل ارتباط نوشتاری، شنیداری و دیداری یا تصویری پدید آمد. یکی از اموری که اکنون در استفاده از این گونه ارتباط (چت) رایج شده است، ازدواج‌های اینترنتی است.

از سوی دیگر اینترنت، امکانات دیگری از قبیل امکان سفرهای مجازی را فراهم آورده است. به همان اندازه‌ای که اینترنت، اطلاعات لازم را برای گردشگری به دست می‌دهد و از راه تبلیغ، آگهی و اطلاع‌رسانی‌های دیگر به ذائقه گردشگری شکل می‌دهد، امکان گردشگری و سفر مجازی را نیز فراهم می‌کند. برای کسانی که امکان سفر به خارج را ندارند، سر زدن به سایت‌های اینترنتی گردشگری، خالی از لطف نیست و دست کم به وسیله اینترنت می‌توان، بخشی از اهداف گردشگری از جمله لذت بصری، افزایش معلومات و آشنایی با فرهنگ‌های مختلف را فراهم ساخت.

برای این کار حتی می‌توان به موزه‌های مهم (در پاریس) - که به نام موزه اینترنتی در سایت‌های

مشهور موجود است - سفر کرد. این موزه ۱۰

میلیون مورد دیدنی دارد که مشهورترین

نقاشی‌های دنیا را در خود جای داده است،

یا آنکه می‌توان به موزه لوور سر زد.

این موزه هم ۶۵ گالری برگزیده دارد. یک

گردشگر دیجیتال می‌تواند ده تور مجازی در

سایت «میراث فرهنگی» یونسکو انتخاب کند و

از آن لذت ببرد.

تردیدی نیست که این امکانات گردشگری مجازی به کار

گردشگری متعارف هم می‌آیند. البته بعضی از گردشگران، غیرمترقبه‌بودن اماکن سیاحتی را دوست دارند؛ اما بعضی گردشگران ترجیح می‌دهند قبل از سفر همه چیز را درباره سفر بدانند؛ چون به اعتقاد آن‌ها از دست دادن

دیدار از یک مکان دینی، جبران‌پذیر نیست. تصورش را بکنید کسی از خارج به اصفهان سفر کند، اما چهلستون یا منارجنبان را نبیند و بعد که باز می‌شود به وی گفته شود که لذت دیدن این مکان‌های دیدنی را از دست داده است.

گسترش و توسعهٔ اعجاب‌انگیز فراغت مجازی به ۵ علت

در عرصه‌های مختلف نفوذ کرده و با اقبال کاربران

روبه‌رو شده است: کاهش زمان انجام کار با

ارائهٔ خدمات کافی، کاهش چشمگیر هزینه،

افزایش کیفیت ارائهٔ خدمات، تنوع خدمات و

آزادی عمل فارغ از نظارت.

علاوه بر آنچه از فراغت مجازی گفته شد،

سایت‌های اینترنتی در عرصه‌های دیگری

چون پژوهش و کاوش علمی و آفرینش هنری

نیز سهم بسزایی دارند و منجر به تولید و

بازتولید کنجکاو، بروز خلاقیت، فناوری و

کشف راه‌حل‌ها و معماها می‌شوند. بسیاری

از این سایت‌های اینترنتی، فوق‌العاده جذاب و مهیج‌اند و کاربران

را ساعت‌ها سرگرم می‌کنند و ضمن آنکه به نیازهای مختلف

آنان پاسخ می‌گویند، کاربران اینترنتی که با انگیزهٔ پژوهش و

کاوش علمی وارد فضا‌های مجازی می‌شوند می‌توانند به سهولت

به آخرین نتایج و عنوان‌های پژوهش‌های انجام‌شده، آخرین

کتاب‌های چاپ شده و حتی کتابخانه‌های مجازی راه پیدا کنند و

از آن‌ها بهره‌مند شوند.

توان استفاده از این امکانات را فضای مجازی در اختیار کاربران می‌گذارد و به

آن‌ها بیش از آنچه در عالم واقع با آن مواجه بوده‌اند خدمات ارائه می‌دهد؛

مثلاً درباره آفرینش‌های هنری، کسانی که در عالم واقعیت قادر به ترسیم

نقاشی نیستند و یا نمی‌توانند با خط زیبا بنویسند، در عالم مجازی، این

به همان اندازه‌ای که
اینترنت، اطلاعات لازم را برای
گردشگری به دست می‌دهد و از
راه تبلیغ، آگهی و اطلاع‌رسانی‌های
دیگر به ذائقه گردشگری شکل
می‌دهد، امکان گردشگری و سفر
مجازی را نیز فراهم می‌کند.

بر اساس آمارهای

سایت یاهو در سراسر جهان

طی ۲۴ ساعت، چهار هزار میلیارد

پیام مبادله می‌شود. در این میان،

جوانان ایرانی بیش از چهار میلیارد

تومان در سال صرف «چت»

می‌کنند

در جهان مجازی اینترنت، هیچ‌کس بدن واقعی خود را به همراه ندارد و به همین ترتیب نیز زندگی مجازی، تابع روابط متفاوتی از قدرت است، قدرتی که آن نیز مجازی است و در فضا و سرزمینی مجازی در جریان است. برای درک مسأله طرح‌شده، مثال ساده‌ای مطرح می‌شود. در فضای فرمانیک، شاهد افرادی هستیم که آن‌ها را نفوذگر (هکر) می‌نامند. تحقیقات، ثابت کرده که اینها از نظر اجتماعی معمولاً بسیار محروم‌اند و رایانه‌های قوی ندارند؛ اما در عوض، دانشی عظیم درباره رایانه، فضای فرمانیک و تلفن دارند که با استفاده از دانش خود موفق به نفوذ در شبکه‌های فرمانیک می‌شوند تا قدرت خود را بر آن‌ها اعمال کنند و به این ترتیب، نظم قدرت اجتماعی واقعی را در فضای مجازی بر هم زنند؛ به عبارت ساده‌تر، فردی با قدرت بسیار محدود اجتماعی (معمولاً فرزندان اقشار نسبتاً پایین جامعه) در فضای مجازی به درجه‌ای از قدرت می‌رسد که می‌تواند کارکرد شبکه‌های قدرتمند مجازی را کاملاً مختل کند.

او معتقد است که فرد در فضای مجازی و درباره اجتماع مجازی شکل

امکان برایشان فراهم می‌شود. آنان نیز قادر خواهند بود که به نقاشی و خط زیبایی که می‌خواهند دست پیدا کنند.

قدرت فراغت مجازی

تیم جوردن استادیار دانشگاه جنوبی لندن در کتابی به نام قدرت سایبرنتیک به مسأله قدرت در اینترنت می‌پردازد. وی با استفاده از نظریه‌های ویبر و فوکو بین قدرت واقعی و مجازی، تفکیک قائل می‌شود. جوردن معتقد است «مجاز» عمده‌ترین مشخصه فضای فرمانیک (سایبرنتیک) است. به نظر او قدرت مجازی دارای مفهوم وسیعی است. در این باره، او اخلاص گران را مثال می‌زند که معمولاً از طبقات محروم اجتماع‌اند؛ اما به علت برخورداری از دانش رایانه، فضای فرمانیک و تلفن می‌توانند در فضای مجازی به درجه‌ای از قدرت برسند که کارکرد شبکه‌های عظیم و قدرتمند فضاهای مجازی اجتماعی را کاملاً مختل کنند. او نتیجه می‌گیرد که در فضای فرمانیک، ساختار قدرت، غیرهرمی است و با ساختار قدرت در فضای واقعی تفاوت کلی دارد.

الکترونیکی برخورداریم که افراد با عدد یا حروف، خود را معرفی می‌کنند. همهٔ اینها نشان‌دهندهٔ این نکته است که به هر دلیلی نمی‌خواهیم هویتمان فاش شود. نداشتن صراحت گفتاری و کلامی، پنهان‌کاری و بی‌اعتمادی به یکدیگر به‌راحتی در ارتباط‌های اینترنتی بروز کرده است. این نداشتن صراحت و بازی پنهان روحیهٔ ایرانی، ممکن است حتی امکان واقعی‌ترین ارتباط‌های افراد را به ارتباط دو صفحهٔ نمایش رایانه‌ای بکشاند. شاید ارتباط مجازی، راحت‌ترین و جدیدترین نقابی است که چهرهٔ واقعی افراد را پنهان می‌کند و به همین دلیل با اقبال فراوان ایرانی‌ها مواجه شده است.^۳

پی‌نوشت:

۱. الهام رحمت‌آبادی، جامعهٔ نو، فضاهای مجازی و فراغت، مجله جستارهای شهرسازی، شماره دهم و یازدهم، پاییز و زمستان ۸۳.
۲. تژامیر فخرایی، «قدرت سایبرنتیک»، کتاب ماه علوم اجتماعی، سال چهارم، شماره یکم، ۱۳۷۹، ص ۴۰.
۳. برگرفته از روزنامهٔ ایران، سال دهم، شماره ۲۹۵۴، ص ۶۷، آبان ۱۳۸۳.

دهندهٔ آن می‌تواند با «انگارهای» متفاوت از «واقعیت» خود حرکت کند؛ به این ترتیب هویت فرد مجازی، متفاوت از هویت فرد واقعی می‌شود. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که هویت و ساختار هرم‌گونهٔ قدرت در فضای فرمانیک می‌تواند با واقعیت تفاوت داشته باشد.^۲

البته اینترنت (فراغت مجازی) در جامعهٔ ایرانی تا حدی کارکرد رندانه‌تری داشته است. رندانه از این نظر که به صورت ناخودآگاه به معرفی لایه‌های پنهان شخصیتی انسان ایرانی پرداخته است. همان چیزی که یک جامعه‌شناس آن را به ریشه‌های تاریخی انسان‌ها ربط می‌دهد. ایران چهار راهِ هجوم تاریخی بوده است. سرکوب‌های تاریخی و مشکلات روحی و درد دل‌هایمان را در نوعی از موسیقی می‌بینیم که ۹۰ درصد آن حزن‌انگیز است. همهٔ اینها یک روحیهٔ بیگانه‌ستیزی و اعتماد نداشتن به بیگانگان را به وجود آورده است که بین خودمان هم هست.

درصد بسیار بالایی از ارتباطات مجازی را ایرانی‌ها انجام می‌دهند. در همهٔ این ارتباطات، بی‌اعتمادی وجود دارد. تا به حال چقدر به نشانی‌های پست

بفرمایید یک بیلارد مختلط!

پروژه پیشگاه علوم انسانی
پرتال جامع

مدتی است که باشگاه‌های مختلط بلیارد در هجوم دختران و پسران جوانی که شوخی‌های بی پروا و روابط نامناسب را چاشنی بازی خود کرده‌اند، در جای جای تهران فعال‌اند. این در حالی است که نهادهای نظارتی، هیچ موضعی در برابر فعالیت غیر عرفی این امکان اتخاذ نکرده‌اند.

اینجا تهران است باشگاه بلیارد مختلط!

سالن‌هایی با دیوارپوش‌های قرمز رنگ، میزهای قهوه‌ای مستطیلی و دختران و پسرانی با ظواهر آنچنانی که دود سیگارهایشان فضای مه‌آلود کرده است در کنار صدای قهقهه خنده‌ای که بر غبار فضای سالن می‌افزاید، چنین توصیفاتی شاید شما را به یاد یکی از کلوپ‌ها یا باشگاه‌های شبانه کشورهای غربی بیندازد؛ اما اینجا نه کلوپ است و نه کشور غربی، اینجا تهران است، باشگاه مختلط بلیارد!

بلیارد به شرط اختلاط

«علی. ک» مدتی است که با باشگاه‌های بلیارد مختلط آشنا

شده است. او درباره این آشنایی می‌گوید: «راستش را بخواهید من زیاد اهل ورزش نبودم تا اینکه مدتی پیش، یکی از دوستانم گفت که باشگاه‌هایی در همین محل خودمان است که در آن دختران و پسران در کنار هم می‌توانند بلیارد، بازی کنند. ابتدا خودم هم باورم نمی‌شد تا اینکه با پای خودم به باشگاه آمدم و به چشم دیدم که در شهر خودمان هم، چنین محل‌هایی برای ورزش‌های مختلط دختر و پسر وجود دارد و این بهانه‌ای شد برای اینکه من به ورزش بلیارد روی بیاورم!»

مراجعان باشگاه‌های مختلط به دنبال حواشی هستند تا خود ورزش!

«مانی. ف» که سال‌ها سابقه بازی بلیارد را داشته است، درباره ماجرای باشگاه‌های بلیاردی که پذیرش مختلط دارند به «تبیان» می‌گوید: «من سال‌های سال است که در زمینه ورزش بلیارد فعالیت می‌کنم و ورزش تخصصی‌ام بلیارد است؛ اما در تمام این سال‌ها گذرم به باشگاه‌های مختلط بلیارد نیفتاده بود تا چند هفته پیش که به پیشنهاد یکی از دوستان به یکی از این باشگاه‌های مختلط - که در غرب تهران واقع شده بود - رفتم و در کمال تعجب دیدم که دختران و پسران بدون کوچک‌ترین محدودیتی در کنار یکدیگر بلیارد بازی می‌کنند.»

پس از مدتی متوجه شدم که در باشگاه‌های بلیارد بر خلاف سایر باشگاه‌ها دختر و پسر می‌توانند در کنار یکدیگر به بازی بلیارد بپردازد. از آنجایی که دختران و پسران حاضر، با یکدیگر روابط بی‌حد و مرز داشتند، تحمل فضا برایم بسیار دشوار شد و پس از مدت زمان کوتاهی از دوستم خواستم که به سرعت این مکان را ترک کنیم.»

وی ادامه می‌دهد: «یکی از مشخصات کسانی که پایه ثابت این باشگاه‌های مختلط بلیارد هستند، این است که این افراد، تبحر چندانی در بازی بلیارد ندارند و بیشتر به دلیل حواشی باشگاه‌های بلیارد مختلط، قدم به این باشگاه‌ها می‌گذارند، تا در این میان به قول معروف با یک تیر دو نشان بزنند و هم ورزشی را تجربه کرده باشند و هم بتوانند در محیطی بی‌بندوبار با جنس مخالف معاشرت کنند.»

مدتی

است که باشگاه‌های

مختلط بلیارد در هجوم

دختران و پسران جوانی که

شوخی‌های بی پروا و روابط نامناسب را

چاشنی بازی خود کرده‌اند، در جای جای

تهران فعال‌اند. این در حالی است که

نهادهای نظارتی، هیچ موضعی در

برابر فعالیت غیر عرفی این

امکان اتخاذ نکرده‌اند.

باشگاه بیلارد، مکانی برای روابط بی‌دوبار!

«آرمان. ص» هم از دیگر مراجعان باشگاه‌های مختلط بیلارد است. وی درباره عملکرد این باشگاه‌ها می‌گوید: «یکی از خصوصیات باشگاه‌های مختلط بیلارد، این است که گروه‌های دوستی، متشکل از دختران و پسران در این محیط راحتی را می‌توانند با هم معاشرت کنند و در این بین، مسائلی مانند گشت ارشاد و سایر محدودیت‌هایی سطح شهر در این محیط‌ها دیده نمی‌شود»

مختلط بیلارد، این است که گروه‌های دوستی، متشکل از دختران و پسران در این محیط راحتی را می‌توانند با هم معاشرت کنند و در این بین، مسائلی مانند گشت ارشاد و سایر محدودیت‌هایی سطح شهر در این باشگاه‌ها دیده نمی‌شود و شاید یکی از دلایل اقبال جوانان به این باشگاه‌های هم‌پسین آزادی‌های بی‌حدومرز باشد.»

وی ادامه می‌دهد: «حتی در ساعات شب، مدیر باشگاه، درب‌های ورودی را می‌بندند تا دختران و پسران بتوانند با راحتی بیشتری بتوانند در کنار یکدیگر بیلارد بازی کنند.»

محیط باشگاه‌های مختلط بیلارد، در شأن خانم‌ها نیست!

«نازنین. ل» با اشاره به اینکه تنها یک‌بار، تجربه حضور در باشگاه بیلارد را داشته است، می‌گوید: چند وقت پیش، یکی از دوستان به من پیشنهاد داد که به باشگاه بیلارد برویم و من پذیرفتم. پس از ورود به باشگاه بود که احساس کردم به دنیای دیگری وارد شده‌ام، نور پایین دالان‌ها و سالن‌های باشگاه در کنار مه‌دود سیگار حاضرند، تصویری غریبی را در باشگاه ایجاد کرده بود.

«یکی

از خصوصیات

باشگاه‌های مختلط بیلارد، این

است که گروه‌های دوستی، متشکل

از دختران و پسران در این محیط

راحت‌تر می‌توانند با هم معاشرت کنند

و در این بین، مسائلی مانند گشت

ارشاد و سایر محدودیت‌هایی سطح

شهر در این محیط‌ها دیده

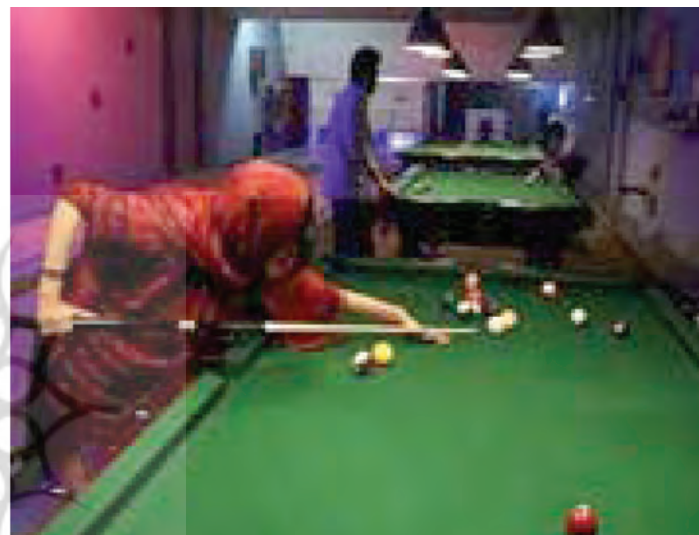
نمی‌شود

وی ادامه می‌دهد: «پس از مدتی متوجه شدم که در باشگاه‌های بیلارد بر خلاف سایر باشگاه‌ها دختر و پسر می‌توانند در کنار یکدیگر به بازی بیلارد بپردازد و از آنجایی که دختران و پسران حاضر روابط بی‌حد و مرز با یکدیگر داشتند تحمل فضا برای من بسیار دشوار شد و پس از مدت‌زمان کوتاهی از دوستم خواستم که به سرعت این مکان را ترک کنیم.»

نازنین ادامه می‌دهد: «به نظر من، چنین محیط‌هایی که اختلاط دختر و پسر به سمت گناه نزدیک می‌شود، جای مناسبی برای حضور دختران نیست و به همین دلیل آن روز، اولین و آخرین تجربه حضور من در باشگاه بیلارد بود.»

باشگاه‌هایی که جایی برای خانواده‌ها ندارد!

«فرهاد. م» که یکی از مراجعان همیشگی آخر هفته‌های باشگاه‌های بیلارد است، با اشاره به جو این محیط‌ها می‌گوید: «به نظر من، جو باشگاه‌های مختلط بیلارد برای من و دوستانم که به صورت مجردی در چنین محیطی، حضور پیدا می‌کنیم، تا آخر هفته خوشی را تجربه کنیم مناسب است؛ اما خود من هرگز حاضر نمی‌شوم با خانواده‌ام به این محیط بیایم؛ چون به نظر من، چنین محیطی، مناسب حضور خانواده‌ها نیست. راستش را بخواهید من زیاد اهل ورزش نبودم تا اینکه مدتی پیش،

محل‌های اصلی شهر می‌توان رد پای باشگاه بلیارد مختلط را پیدا کرد. سالن بلیارد مختلط، بسیاری را اهل ورزش کرده است!

لزوم نظارت بر فعالیت باشگاه‌های بلیارد

با توجه به اختلاطی که این روزها در برخی از سالن‌های بلیارد، سایه انداخته است و پیامدهایی که این روند می‌تواند برای خانواده‌ها در پی داشته باشد، لزوم نظارت بر چنین محیط‌هایی بیش از پیش رخ نموده است تا با کنترل چنین باشگاه‌هایی، از این پس، مردم با ورود به باشگاه‌های مختلط بلیارد، فکر نکنند که به لاس و گاس قدم گذاشته‌اند!

یکی از دوستانم گفت که باشگاه‌هایی در همین محل خودمان است که در آن دختران و پسران در کنار هم می‌توانند بلیارد بازی کنند، ابتدا خودم هم باورم نمی‌شد تا اینکه با پای خودم به باشگاه آمدم و به چشم دیدم که در شهر خودمان هم، چنین محل‌هایی برای ورزش‌های مختلط دختر و پسر وجود دارد و این بهانه‌ای شد برای آنکه من به ورزش بلیارد روی بیاورم!

روند رو به رشد باشگاه‌های بلیارد مختلط

احمدی، مدیر یکی از باشگاه‌های بلیارد با اشاره به اینکه تعداد باشگاه‌های مختلط، روند رو به رشدی دارد، اظهار می‌کند: زمانی باشگاه‌های مختلط شهر تهران، یکی دو تا بیشتر نبود؛ اما این روزها تعداد این باشگاه‌ها افزایش پیدا کرده است. دیگر در بیشتر